

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 " — "
Negyedévre . . . 2 " 50 "
Egy órá . . . — " 85 "
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
lető minden közlemény
intéendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

Kiadóhivatal veszi föl

Az állami mérleg.

Pécs, 1897. február 19.

Az államháztartás múlt évi számadásai szerint az utolsó negyedévben a bevételek 153,700.000 frtot, a kiadások 114,390.000 frtot tettek, vagyis a megelőző évi eredményhez hasonlítva az 1896. év utolsó negyedében a bevételek 9,851.000 frttal, a kiadások pedig 9,377.000 frttal tettek ki többet, mint az 1895. év hasonló időszakában.

Az állami háztartás forgalma tehát egy negyedév alatt csaknem tíz millióval szaporodott s ez a szaporulat hasonló progresszív arányban mutatkozik nemcsak az év utolsó negyedében, hanem az egész év folyamán, — de csak a kiadásoknál, mert az 1896. év kiadásai 39,769.757 frttal haladják meg az 1895. évbelieket, míg a bevételek 1896-ban csak 27,137.716 frttal tettek ki többet, mint a megelőző 1895-ben, tehát az 1896. év mérlege 12,632.000 frttal kedvezőtlenebb az 1895. év mérlegénél.

Ez tehát a Bánffy-kormányzat eredménye: csaknem negyvenmillió forintnyi többletkiadás és csaknem tizenhárom millió forinttal kedvezőtlenebb pénzügyi mérleg, úgy hogy az ugynevezett pénzügyi egyensúly csak a megelőző kormányok által halomra gyűjtött pénztári készletek felhasználásával volt fenttartható.

Biztos útja ez a csődbejutásnak; a kiadásokat folyton szaporítani olyan nagy

arányokban, hogy azokkal a bevételek növekedése lépést nem tarthat: ez nem vezethet máshova, mint a meglévő vagyon elpocsékolására, a hitel kimerítésére, s ami ezzel karöltve jár, a fizetésektelenségre.

A kormány félhivatalos szócsövei azzal szépítgetik a dolgot, hogy a kiadásoknak ilyen óriási növekedését az ország fejlődésére és közgazdasági előrehaladására elengedhetetlen beruházások idézték elő, de hát ez először is nem áll, mert beruházást csak a mozdonybeszerzés- és műhelyépítésre fordított négy és félmillió, a vöröstoronyi vasútra megszavazott 3,700.000 frt s a lonjavölgyi vasut 500.000 frtnyi segélye képez, összesen tehát 8,700.000 frtnyi beruházással szemben áll 39,769.000 frt kiadási többlet, úgy hogy 31 milliónyi kiadási többletre még a szerecsent is felférre mosó félhivatalos apparatus sem tudja a beruházási minőséget kimutatni.

Aztán az is kétségtelen, hogy a beruházás csak akkor fizeti ki magát, ha az nem jár a beruházó vagyoni erejének túlfeszítésével. Magyarország gazdasági viszonyairól senki sem fogja mondhatni, hogy azok olyan rózsásak lennének, mikép a napról-napra való éldegélés mellett még nagyszabású beruházások költségeit is elbírnák; főleg pedig az oly beruházásokat, a melyekről — mint a vöröstoronyi vasútról — mindenki tudja, hogy soha kifizetni magukat nem fogják.

Beruházásokra az állam okos gazdál-

kodás mellett csak akkor gondolhat, ha rendes bevételi forrásainak természetes fejlődése ezt megengedi; ám de a magyar kormányok minden pénzügyi tudománya eddig abban merült ki, hogy a bevételi forrásokat újabb és újabb adónemek kigondolásával s a meglévők feljebb srófolásával mesterségesen fejlesztették; azok a bevételi többletek tehát korántsem a nemzeti közvagyonosodás emelkedésének fokmérői, hanem csupán a nemzet meglévő vagyonának és a lakosság munkaerejének fokozatos és folytonos megterheléséből származó eredmények.

Az államháztartás pénzügyi egyensúlyának helyreállításáról a kormánypárton is kénytelenek elismerni, hogy azt nem a régi adóalap megfelelő növekedésének, hanem újabb adóterhek vállalásával hozott óriási áldozatoknak köszönhetjük. Szó sincs róla, hogy annak, aki ma kétszer annyi adót fizet, mint pl. husz év előtt, most kétszer annyi jövedelme is lenne, mint akkor volt, sőt ellenkezőleg, most nehezebb a megélhetés, mert az ipar és kereskedelem országszerte pang, a mezőgazdaság meg éppen a tönk szélére jutott.

A folytonos adóemelésben nyilvánuló nemzeti áldozatkészségnek aztán, eltekintve attól, hogy alapjaiban támadja meg a nemzeti közvagyon, politikailag kettős irányban vannak veszedelmes következményei.

A mesterségesen kipréselt milliók szaporodása nagyvárosi hóbotba ejti az államháztartást kezelő kormányokat: pénz van

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Az óramutató.

Egynémelyikünknek nem is másként: úgy épül föl az élete egy bizonyos határig — szomorú napokra. S egyszer csak azon veszszük észre magunkat megroskadva és és visszatekintve, hogy voltaképpen nem is egyéb az élete egyikünk-másikunknak, mint többé-kevésbé szomorú dátumok, a miknek keserves a fordulója s különösen úgy évváltozatán összegyülekeznek, mint éjjélkor a kísértetek.

Jó annak, a ki ha kedve jó visszatekintve egy kis számadást csinálni, a szomorú dátumokon csak úgy könnyedén át tud siklani. Szeretnének sokan ilyen könnyű szívet, a miken nem fog érzékenyen a mindenféle szomorúságok dátumainak lejárata, mikor egyszerre csak odaér az óramutató, a hol akkor állott, mikor sirnunk kellett.

Sokan vagyunk, a kiknél minden Istenadta nap egy-egy ilyen dátumot érint az óramutató, még mielőtt egészen megöszül-nénk. Ha látok egy szomorú embert korai ősz fejjel, azt gondolom, hogy minden egyes

fehér hajszálnak meg van a maga szomorú története, mindegyiknek egy egy nehéz óra a dátuma.

Ezek a dátumok soha el nem múlnak. Ujra-ujra visszafordulnak, nem menekülhetsz előlük, az övök a szíved sebei, mindegyik föltépi a magáét és megy odább, hogy jövőre újra megérkezzék pontban arra az időre, mikor az óramutató odaért, ahol az ő története kezdődött és lejárta.

Ah, gyönyörűséges édes évek, mikor még nincsenek egyéb dátumaink hátunk mögött, mint a születés vagy névnap, meg legfeljebb az első szerelem aranyfüstje. Mikor még az egész a mit az életünkben a kalendárium följegyez és ámbár nincsen odairva piros betűkkel, de nagy azért ezeken a dátumokon a szívnek ünnepe.

Járhat az utján az óramutató, kattoghat ide-oda az órának ingája, nem beszél az akkor még semmi szomorúságról, jókedvűen fordul arra a dátumra, a mikor született, iszol egyet örömdobban, vagy szokásból és elképzeled, milyen boldog volt az a kis asszonyka, az édes anyád, mikor először a karján ringatott.

Azonban a dátumok, amik számot tesznek, csakhamar szaporodnak. Ezek még az ifjúkor dátumai; egy-egy rosszul sikerült pasztoróra, egy édes csók, egy jól sikerült

párbaj, egy-egy bál emléke, egy-egy váltó lejárati dátuma, ezek mind elsuhanak, mint valami gixeres, vagy hármonikus dallamu akkord füleink mellett.

Edes barátaim, ez még csupa napfény. Ezek olyan könnyű dátumok, mint a pillekergetés, vagy egy kis leány parányi selyem cipőcskéje.

Mig egyszer, mikormár a saját kenyereden vagy és kinőtted az első szerelem cipőit, abból az aranylevegőből egy sötét felhő száll reád. Az a felhő a te első gyászod. Ismerősöd van már a temetőben.

Kegyeletes szíved foglald le azt a dátumot és ha odafordul az óramutató, ki is mégy talán hozzá, megmutatod, hogy van szíved.

De okosnak kell lenned és bölcsnek. Végre is minden embernek meg kell tudni egyszer, merre van az út a temetőbe. Például az én első szomorú dátumom története az, hogy abban az időben, mikor még azt se tudtam, mi a halál s egyáltalán nem törődtem vele, javában nevettem, ahogy valaki a vállamra tette a kezét:

— Gyere haza, a kis hugod haldoklik. Ugy hozták haza szegénykét messziről. Mikor megláttam sovány arcockáját és kihunyó szemét, egész lényem roppant átalakuláson ment keresztül. Megéreztem a halált:

böven, csinálhatunk tehát ötszázmillió budgeteket, nagylábon rendezhetjük be államháztartásunkat, a melyben egy-két milliócska ide vagy oda meg se kottyán; okos mérsékletről a kiadásban szó sincs, lomtárba került a régi jó gazdasági axióma: addig nyújtózzunk, a meddig a takaró ér; nyújtózzunk bizony addig, a meddig jól esik, hiszen lehet nyújtani a takarót. Arra persze nem gondol senki, hogy annak a takarónak is csak el kell egyszer majd szakadnia, ha tulságosan megfeszítik.

A másik veszedelmünk a mi kedves szomszédunk részéről fenyeget, akivel közös háztartásra álltunk össze. Ausztriának van annyi magához való esze, hogy nem nézi, honnét veszünk mi folyton szaporodó bevételünket, csak arra figyel, hogy Magyarország bevételei 30 év alatt 173 millióról 473 millióra emelkedtek, tehát évi 300 millió szaporulatot mutatnak, s mint-hogy az ő bevételei nem emelkedtek hasonló arányban, hát azt mondja, hogy nem igazság, miszerint mi még most is csak abban az arányban járulunk a közös költségekhez, mint akkor, a mikor csak nyomorult 173 millió állt rendelkezésünkre az összes állami terhek fedezésére.

Persze hasztalan mutatunk rá, hogy most koldusabbak vagyunk, mint voltunk akkor, mert akkor igazán csak a fölösleget vittük be az államkincstárba, de ma az állam ott ül az asztalunknál s először ő lakik jól a tából, nekünk pedig meg kell elégednünk a maradékkal.

Lári-fári, mondja erre az osztrák sógor, nem igaz ebből egy szó sem, hát nem dicsekszik a magyar kormány s az országnak mellette kitartó többsége mindig Magyarország nagy haladásáról minden téren? Az ifju óriás harminc esztendő alatt már megizmosodott annyira, hogy egypár percent többletet bizvást elbir még. Ha saját külön számlájára oly bőven telik neki selyem ruhára, aranyos boglárára, hát adhat egy kicsit többet a husra, meg a

olyan közel járt hozzám, mikor befogta kis hugocskám szemét.

Mondom, csak példaképpen hozom fel ezt, hogy egyiknek így, másiknak másképpen kezdődnek meg a szomorú dátumai, amíg újra eljönnek.

Aztán jönnek küzdelmek, nehéz vívódások, hogy valamire vigye az ember. Oh, milyen szép története van egy-egy férfias küzdelemnek. Vannak ezeknek is dátumai, a mikre szívesen emlékezünk vissza. Közbeesnek az életnek mindenféle szép ünnepnapjai.

Megszeretsz egy leányt, akinek éppen olyan hű szíve van, mint neked. megszereted úgy, hogy nem tudsz nélküle élni.

Megszereted úgy, hogy belefárad a boldog szerelembe a szíved, szereted jobban, mint a nevelő anyádat, szereted jobban, mint az istent, úgy szereted, hogy kimerül a szerelemben a lelked.

Ez a leány pedig így hív téged:

— Mindenem!

Ezt a leányt feleségül veszed.

Az a nap, melyen ez megtörténik, egy újabb jelentős dátum s azok az órák, miknek az üdvét a szerelmes asszonyka neked adta, szintazonképpen ragyogó dátumok.

S nemsokára, mikor azt hiszed, hogy te vagy a legboldogabb ember és azon töröd a fejed, hogy milyen szép bölcset küldjél haza a kis fiadnak, valaki a válladra teszi a kezét és reszkető hangon ezt mondja:

főzelékre is, amit a közös konyhán kotyvasztunk.

Emeljétek hát ott a kormánypárton évenként 30—40 millióval a kiadásokat, srófoltjátok feljebb az adókat; a mérleg még áll, azzal ti úgy sem törődtek, ha a nemzet, mely a mérleget tartja, előbb-utóbb összeroskad a nagy teher alatt, melyet ti botor fővel a mérlegre dobtok!

Hirek.

Pécs, 1897. február hó 19.

Farsangi alakok.

I. A lovag.

Még a XII-ik század alakja. Éppen azért anakronizmus. Megveti a mai vigalmak szellemét, hanem azért végigtáncolja a mulatságot és pedig unatkozó mamákkal s elhagyatott, nagy leányokkal, mert lovagias ságnak tartja, hogy azokat is mulattassa, a a kiket a világ kigunyol, mikor táncra perdülnek. A rendezők szembe istenitik s a háta mögött szánalmas baleknak mondják.

II. A robotos.

A huszonnegyedik tour-táncosnővel még mindig velőtrázó elszántsággal rohan végig a termen. Valóságos pokolgép mind a két lába. Ozsona-alakjairól névsort vezet s habár a harmincnegyedik tournál már vért izzad, még se engedi, hogy az első tánc végén hátraléka maradjon. Amint a tour elvégződik, kimerülten roskad össze az ebédlőben s a helyett, hogy halhatatlanságot kérne, bocsánatot kér három hölgytől, akik petrezselyem áruháza helyett éppen harmadszor vacsorálnak az ebédlő menedékében.

III. A szerelmes.

Nagyon ritka alak. Valóságos tünemény, arról lehet megismérni, hogy sohse mozdul imádottja mellől s szó nélkül, kéjesen szenved, mikor a robotosok a tyukszemére taposnak. Csak a második négyest lejt ihlettel, de szörnyű szórakozottsággal. Egész reggelig őrzi az imádott legyezőjét s a helyett, hogy szerelmet merne vallani s szépen megbeszelné az esküvő dátumát, elkeseredetten iszssa a cukrásznál a jegestenger keservét, mikor az imádott másra mosolyog.

— A feleséged meghalt.

Csak láthatad volna legalább meghalni. De még ez se. Elkünt, mint a napsugár, mint egy édes álom, mint egy csillag, mely leszakad az égről.

Az a legborzasztóbb, hogy ezzel a dátummal nem szakad meg a szíved, kötelességedre intenek az emberek: Te, fiad van!

Vigasztalódjál, ez így van, egyiknek korábban, a másiknak később. Mindegyik azt hiszi, az ő dátuma a leggyászosabb, az ő fájdalma a legnagyobb. Még az is, akinek egyéb baja nincs, mint hogy a foga fáj.

S ahogy jár az óra mutatója s a fehér hajszálak szaporodnak, aszerint sokasodnak az élet dátumai s mikor az ember közelébe jut annak a nyugalmas enyhe güdörnek, melynek az utolsó befejező dátumát egy simára gyalult kis keresztfára írják le, azon veszi észre magát, hogy az esztendő háromszázhatvanöt napja, mind megannyi többé kevésbé szomorú dátum.

De akkor már rendszeren kevesebb is merősünk van az életben, mint a temetőben.

S egy napon — kedveseim — megáll — az óramutató.

Békefi Antal.

IV. A veterán.

Minden veterántáncos azt hiszi, hogy meghódítja a világot tulgyakorolt lábaival, pedig legtöbbször csak arra táncol, hogy megnevetesse a szánakozás idegeit. Mikor a Carneval hadseregébe kerülnek, akkor már rosszul ütött ki az idei állítás.

V. A zulukaffer.

Megjelenik a szünóra után következő első jelenetben, hanem az európai kosztumban — frakkban — A legsötétebb Afrika szenvédelvényei kezd ugrándozni. Csakhamar föllümulja üvöltésben Nubia párducát s megsegényeni sivitás dolgában Abesszinia elszánt hyénáit. A legfehérebb Europa reszketni kezd a legsötétebb Afrikában. A vérlázító csatazaj és öldöklő zivaj között valóságos földindulás kerekedik. Már alig hallani a hegedűt, mert egy szilaj zulu fojtogatni kezdi a halálra rémült cigányt, hanem azért még mindig tart a rémületes tombolás. Csak a hatvanas évek jó mamái és papái ejtenek egy könyvet az afrikaira fordított néhai csárdás siralmán.

Napirend 1897. február 20-án.

Naptár: szombat, febr. 20. R. m. kath.: Eleutér. — Prot.: Aladár. — Gör.-kel. (febr. 8.) Zakariás. — Zsidó: S. Ki-Thisa. — Nap két 6 óra 42 perckor; nyugszik 5 óra 14 perckor; — Hold két este 9 óra 36 perckor; nyugszik reggel 7 óra 35 perckor. Hold van a földközélen délután 4 órakor.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok meleg; légnyomás 762. — Kilátás: a központi meteorológiai intézetjelzése szerint: derült, száraz idő, fagypontról körüli hőmérséklet és köd várható.

Kaszinó-bál a Nemzeti Kaszinóban este 9 órakor.

Zsolnay-gyári tűzoltók táncmulatsága a Scholtz-féle sörcsarnokban

Katonai utóállitás a Scholtz-féle sörcsarnokban reggel 9 órakor.

Siklósi társaskör bálja

Barcstelepi olvasó- és társaskör bálja.

Színház: „Rantzauk.”

— **(Katonai utóállitás.)** A megyére nézve illetékes utóállitás holnap (szombaton) délelőtt 9 órakor lesz a Scholtz-féle sörházban. Az utóállításon Koszits Kamill, vármegyei főjegyző, polgári elnök elnökle alatt Szinkovits Károly első aljegyző, Trixler Rudolf és Loewy Lipót dr. járásorvosok vesznek részt, a rendes katonai kiküldöttekkel egyetemben. Az utóállításra összesen 15 utóállításra utasított hadköteles lesz behíva.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszter Somogy megyében a karádi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé Kovács Imre községi jegyzőt, anyakönyvvezető helyettesekké a boglári anyakönyvi kerületbe Szabó Mihály községi előljárót, a szabásiba Nagy Lajos ev. ref. tanítót, a rinya-szentkirályiba Zinger Ferenc körjegyzőt kinevezte és a boglári anyakönyvvezető-helyettes kivételével, valamennyit megbizta a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is.

— **(Hercenberger táncestélyei.)** Hercenberger József táncitanító tánciskolájában egymásután két igen sikerült táncestély folyt le. Tegnapelőtt este nagy táncestély volt a Pas de Quatre társaság tagjai részére, melyen elegáns közönség vett részt s az első négyest 40 pár táncolta. Tegnap este pedig nagy polgári bál volt, melyen vagy 80 pár táncolta a négyeseket s a jókedvű és fesztelen mulatságon reggel 5 óráig együtt volt a közönség.

— **(A siklósi izr. jótékony nőegylet)** folyó hó 27 én, saját pénztára javára a „Pelikán“ vendéglő nagytermében táncal egybekötött tréfás táncestélyt rendez. Belépti-díj: személyenkint 80 kr. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Műsor: 1. Főolvasás, tartja Kohn Lajos ügyvéd. 2. Couplet, éneklő Repka József. 3. Az örült, szavalja Dinnyés Jenő. 4. Bigotphon-szett; előadja az új tűzoltózenekar hat tagja. 5. Beszélő ujság, szerkeszti: Csörgő Sipka. Munkatársak: Feiler Mihály, Dinnyés Jenő, Markus Jenő, Schwartz Ottó és Steinback József. 6. Couplettek, előadják Hirschfeld Jakab és Ambrus Imre. Előadás után tánc.

— **(A szentlőrinci műkedvelő ifjuság)** közkívánatra megismételt műkedvelői szinelőadása ismét kitűnően sikerült. A „Cigány“ előadásában a szereplők egytől egyig megállták helyüket s a szinelőadás után következett táncmultság kedélyes hangulatban reggelig tartott. A mulatságon felülfizettek: Pólt Károly 1 koronát, Wangel N. és Gött Jenő 20 krt, melyért ez uton mond a műkedvelő ifjuság köszönetet.

— **(Őskori lelet.)** Vosinszky Mór, dr., a szegzárdbelváros plébánia tudós apátplébánosa, a catári völgyben őskori kelta vár maradványaira bukkant. Az őskori lelet a Krisztus előtti 4—5. századból való s találtak a váromok között vaskardot, edényeket, kereszt alakú vasmacsát és egyéb őskori hadi és házi felszereléseket. Az értékes őskori leleteket a tolnamegyei muzeumban helyezik el, a Görbő-Belecskán talált hasonlókori leletekkel együtt, mely muzeumnak alapját Apponyi Sándor gróf 20 ezer forintot érő gyűjteménye és Vosinszky-nak a gróf Zichy Jenővel tett kaukázusi utjából hozott leletei fogják képezni.

— **(Kiszolgált altisztek érdekében.)** A kiszolgált altiszteket a közigazgatási állások betöltésénél törvényben biztosított előnyök illetik meg. A belügyminiszter most leiratot intézett az összes megyei és városi törvényhatóságokhoz, hogy a törvényben biztosított előnyöket jobban vegyék tekintetbe, mert eddig gyakran mellőzték ez állások betöltésénél a kiszolgált altiszteket más folyamodókkal szemben. E leiratot Baranyamegye és Pécs szab. kir. város törvényhatósága ma kapta meg.

— **(Ujabb multságok.)** Bár már a farsang végén járunk s úgy vagyunk, mint az a szép asszony, a ki közelebb van a négy ikszhez, mint a háromhoz, mégis újabb és újabb tervbe vett multságokról adhatunk hírt. Így a pécsi izraelita nőegylet sem akar a táncmultságok rendezői sorából kimaradni s bár a bőjt legelején, de mégis rendez táncmultságot. A nagyszabásúnak ígérkező bál jövő hó 6-án lesz a Vigadóban s az egylet szegényei javára fordítják a tiszta jövedelmet. Az őrmesterek is rendeznek táncmultságot, még pedig hamvazó szerdán, jövő hó 3-án s ha így halad az újabb bál rendezése, mi is kénytelenek leszünk a „Farsangi naptár“-t — „bőjti multságok“ címén a bőjtben is állandóan közzéadni.

— **(Megszökött tolonc.)** Klein Pál, szigetvári pékinas, a somogy megyei Igalon csavargásért lett letartóztatva. Az elfogott csavargót vissza akarták toloncolni illetőségi helyére, azonban az a Döröcske és Gadács közti uton, egy alkalmas pillanatot felhasználva, megugrott kísérője elől. Szökését olyan szerencsésen hajtotta végre, hogy nem tudták holtartózkodását még máig sem kipuhatolni. Most keresik és majd csak hurokra kerül s akkor akár újra — megszökhetik őrei elől.

— **(A zivatarok megfigyelése.)** A zivatarok geográfiai megfigyelésének, huzódásának ismerete első sorban ugyan csak a tudomány emberét érdekelheti, de a zivatarokkal járó jégverések, villámcsapások tanulmányozása a gyakorlati életbe is erősen belevág. Mindeme tanulmányokhoz azonban elengedhetetlen feltétel a sűrű észlelési hálózat megbízható észlelőkkel. Európa nyugati államaiban már évek óta működnek ily zivatar megfigyelő hálózatok. Hazánkban ez a hálózat — sajnos — még igen gyér és azért most a meteorológiai intézet felszólítja azokat, akiket foglalkozásuk nyári időben is otthonuk körül tart, lépjenek be a meteorológiai intézet zivatar megfigyelői közé. A meteorológiai és földmágnességi intézet még e tél folyamán készsággel küld utasítást mindasoknak, a kik az intézet igazgatóságához (Budapest, II., főutca 6 sz.) címzett egyszerű levelező-lapon bejelentik, hogy belépnek a magyar zivatar megfigyelő-hálózat észlelői közé.

— **(A halálba indult.)** Tegnap este 10 óra tájban a Pálya-utca egyik házában nagy volt a ridalom. A lakók ijedten futottak össze és sugtak-bugtak maguk között valamiről. Az udvar hátulján, egy kis szobáskából pedig nagy jajgatás hallatszott ki, a mely csak akkor szűnt meg, mikor orvosi segítség érkezett. És csakhamar egy hordágygyal vonultak elő a rendőrség emberei, belefektették a jajgató, félig alélt leányt és bevitték a kórházba. A halálba indult fiatal leány, aki ott lakott vagy három hét óta a nagy bérház udvarának hátsó részén, abban a kis szobában. Hogy hová való volt, nem tudtak róla semmi biztosat, csak a „kis Mariska“ néven beszéltek róla, suttogva azonban inkább, mint nyíltan, mert sok kényes, titokzatos dolog történt az életében az alatt a három hét alatt is, mióta beköltözött a lakásba. Azt mondta ugyan, hogy varrni jár egy varróintézetbe, de hát sokszor napokig se mozdult ki a szobájából. Csak este ment el, mintha neki akkor virradt volna és mivel saját kulcsa volt a kapuhoz, akkor és annyiszor jött haza, a mikor és a hányszor kedve tartotta. Tegnap nem volt otthon nappal s épen akkor kereste egy rendőr, hogy hivatják a városházára. Mikor este hazatért, a lakók megmondták neki és rá egy óra múlva a „kis Mariska“ gyufaoldatot ivott. Tettét azonban megbánhatta és nagy kinokat is szenvedhetett, mert segítségért kezdett kiabálni. Szerencsére, a segítség még idejekorán érkezett s megtartható lesz az életnek a tévedt leány, aki a halálba indult. Ha a kórházban felépül, hazaküldik Kapos-Mérőbe a szüleihez, a honnan úgy szökött el s hová

most visszavágyik, megutálva az életet, mit eddig folytatott.

— **(Mit tudjon a doktor.)** Jókedvűen tereferézett tegnap egy társaság, melyben a doktoroké volt a szó. Multságos eseteket adtak elő praksisukból. Hissz a dokornak annyi furcsa megfigyelésre van alkalma. A betegségben a doktor előtt megnyílnak a lélek mélységei, melyekben akad a komikumból is nem egy adag.

Az egyik doktor a következő esetet beszélte el tegnapi praksisából. Egy jóképű cselédleány állított be hozzá és arra a kérdésre mi a baja, odanyom a kezébe egy üres tégelyt.

— Mit csináljak én ezzel?

— Megmondja ez a levél.

Szólt a levél a következőleg:

Igen tisztelt doktor ur! Kérem írjon nekem olyan arckenőcsöt, amilyen ebben a tégelyben volt. Ha véletlenül nem tudná, milyen az a kenőcs, tessék utánna tudakozódni. (Aláírás.)

Sem több, sem kevesebb. És még akadnak szkeptikusok, a kik mosolyognak, ha valaki azt mondja, hogy az orvosában mindenható lényt lát. Nem kell-e mindentudósággal birnia az orvosnak, hogy kitálálja a tégelyekből milyen legyen a gyöngö asszony puha arcboréneke való kenőcs?

— **(A vigéc kalapja.)** Hogy mik az ismertető jelei azon közismert uraknak, kik a társadalom fentnevezett kasztjába tartoznak, nem szorul bővebb magyarázatra — de rendkívül jellemző az alábbi kis kaland. A Budapest felé közlekedő személyvonat utasai között az elmúlt napok egyikén egyszerre nagy rémület vett erőt. A vészjelző ugyanis élesen kezdett sipolni s a vonat hirtelen megállt. Mindenki valami nagy szerencsétlenséget gyanított s a halálrámúlt utasok nyakrafőre ugráltak ki a kocsikból. Pedig mindössze csak az történt, hogy egy bécsi vigécnek kiröpült a kalapja a kocsiból s ez az ur — féltvén a kalapját — meghuzta a vészjelzőt. Hanem meg is járta. Az utasok elakarták döngetni s alighogy a lincheléstől nagynehezen megmenekült, a vasuti igazgatóság 50 frt pénzbüntetést fizettetett vele.

— **(A palatáblák alkonya.)** T. olvasó, aki zsenge ifju korodban oly sokszor irtad le palatáblára azt a különös tényt, hogy „Ede ir, cim, cicu, uccu, uri, Ede él és lehel, Mari sir“ s bizonyos őszinteséggel konstatáltad, hogy „levesem meleg, de nem édes“ — ejts egy könyvet e sorokra, mert ifjuságod legszebb emléke, a griffi és a palatábla aligha mindörökké be nem vonulnak a történelem csarnokaiba. Kegyetlen, rossz szívű pedagógusok ugyanis visszavonhatlanul elhatározták, hogy a palatábla együgyű találmány, mert a gyermek ugyesólván háromszor kénytelen megtanulni az írást a mostani tanuló rendszer mellett: griffivel, ceruzával és tintával. És józanul az kérdik: miért nem adnak mindjárt az első hónapokban pennát az iskolás gyermek kezébe? A német iskolából már legközelebb véglegesen kiküszöbölik a palatáblát. Olaszországban pedig már régóta szakítottak az ósdi rendszerrel s mindjárt tollra, tintára fogják a kis hatesztendő nebulót. Nem-e valószínű, hogy a

magyar diákoktól is mihamarabb elveszik a palatáblát? Fakeretes kis tábla, cifra papirosba burkolt hegyes griffi, ifjúságunk feledhetetlen emlékei, fájó melankolikus sóhajlás kísért benneteket a szomorú ösvényen, a melyen anyai édes hangulatunk tűnik el föl támadhatatlanul minden nap . . .

— **(Eltűnt asszony.)** Schlesinger Illésné szül. Kohn Anna somogyi illetőségű, budapesti lakosnő a napokban eltűnt a fővárosból. Az asszony, aki fiatal, alig 22 éves, vasalással foglalkozott, hogy valamilyen képpen segítségére legyen férjének a háztartás gondjai megosztásában. Nem lehetetlen, hogy az anyagi gondok kényszerítették az asszonyt családja köréből való eltűnésre, de hogy hová ment, arról semmi biztosat nem tudnak. A rendőrség most keresi az eltűnt asszonyt.

— **(Kacsalopás.)** Egy pár, szép kővérré kibizlalt kacsája volt özv. Zombor Illésnének a kamrájában. Farsang három napjára tartogatta őket a jó asszony, a ki már előre meginvitálta izletes kacsapecsenyére a vejét, lányát, unokáival együtt. De hát ember tervez s a sors végez. A két kővérré hizott kacsá sorsa pedig hogy nem az volt, miszerint farsangháromnap eltelés után szolgáljanak, bizonyítja az az egyszerű tény, hogy a kacsák ma reggelre eltűntek. Eltűntek az ólból, mintha a föld nyelte volna el őket. Valami ügyes tolvaj bemászott az udvar hátsó kerítésén, lefeszítette az ól lakatját s elemelte a két kacsát. Bizonyára megsajnálta őket, hogy még jó egy hétnél is tovább kell raját zsírjukban fuladozniok s elvitte magával s azóta már — meg is sütötte őket.

— **(Aki pipákban utazik.)** Mikor még jóféle szűz magyar dohányt s nem torokreszelő trafikot pipázhatott a boldog magyar, akkor volt csak igazi keletje a szép, pirosbarnára szítt, ezüstkupakos tajtpipáknak. Ma már a pipázás szenvedélye alább hagyott s a trafikhoz elég jó az ugynevezett „kávéházi“ pipa, a melyik elegáns neve dacára is csak — két krajcárba kerül. Hanem azért vannak még jóhiszemű emberek, akik tajtpipát vásárolnak; s vannak nem épen jóhiszemű jómadarak is, akik tajtpipákat — lopnak. A mai piacon egy pipaárús sátorból lopott el valaki két tajtpipát. még pedig olyan szerencsével, hogy a lopást csak délfelé vette észre a megkárosított pipaköfa, mikor a tolvaj már messze járt.

— **(Egy körözött tolvaj elfogatása.)** Riger István, székesfehérvári illetőségű fiatal ember, a múlt évben Pancsován járt és ott lopást követett el. A lopás elkövetése után megugrott s most a pancsovai törvényszék elrendelte a körözését. A körözött tolvajt a dunaszekcsői csendőrség kézre is kerítette s átadta a mohácsi járásbírósnak, honnan majd a pancsovai ügyészség fogházába kísérik.

— **(Asszony az ura ellen.)** Az éjjel éjfél tájban egy alacsony, vézna természetű munkás ember állított be a rendőri őrszobába kint a szigetvároson. A rendőrkáplár előtt elpanaszolta, hogy a felesége kidobta a lakásából. Kidobta pedig azért, mert a napi keresményét elpálkázta és haza nem vitte egy krajcárt sem. Egyedül azonban nem

birt volna vele, hanem a velük egy udvarban lakók közül egyik szintén az asszony segítségére jött. Nagy, erős szál legény ez, a ki csakugy félkézzel pöndörítette ki a szobából s miközben az asszony bezárta az orra előtt az ajtót, a nagy, erős szál legény is bentmaradt vele a szobában. És most a kidobott férj segítségért jött a rendőrségre, hogy bemehessen a lakásába, melyből a felesége egy idegen segítségével kidobta. A rendőrkáplár a panaszt meghallgatván, telefonozni akart be a központba, hogy küldjenek ki egy rendőrt, a ki rendet csináljon a veszekedők között. A kis, vézna ember azonban megfogta a karját:

— Megálljon csak, káplár ur. Mégis hazamegyek előbb és megnézem, kijött-e már az a legény?! Szólt és elment s nem is tért vissza.

— **(Elszabadult lovak.)** Ugy látszik, állandó rovatot nyithatunk már efféle híreknek is, mint némely kollegáink teszik az ugynevezett „apró“ hírekkel. A tegnapi előtti és minden veszedelmessége mellett szerencsére balesetet még sem okozó hasonló eset után ma ismét elragadta két ló a kocsit, mely elé fogva voltak. Az eset a Vilmos-utcán történt korán reggel, a hol egy ház előtt Patkós István, magyarhertelendi lakos, állott meg kocsijával. Míg ő a házba bement, lovai őrzését tízéves kis fiára bízta, a kinek kezéből azonban a gyepelő valahogy kiesett s mikor fel akarta venni, a lovak megbokrosodtak és a kocsit elragadták. A kis fiu szerencsére félreugrott előlük, így is elűtötték azonban, a ki homlokáról az esés közben lesurrolta a bőrt. A megvadult lovakat csak az utca végén tudták elfogni s visszavezették gazdájukhoz, a ki ezentúl bizonyára nem bizza őrizetüket a fiacskájára.

— **(A mámor hatása.)** Egy vidéki földművesnek látszó embert szedtek ma reggel fel a siklői-országot végén, a ki az igazak álmát aludta egy kerítés tövében. Az embert bevitték a kórházba, a hol mikor magához tért, első dolga volt, hogy a zsebeit tapogatta meg. Azokban azonban nem volt egy árva krajcár sem s ekkor tűnt ki, hogy — a mig részegen aludt — valami jómadár kizsebelte és ellopta husz forintnyi pénzét, a mit ma egy pénztintézetbe akart befizetni kamatok fejében. A meglopott ember sirva tett erős fogadást, hogy többé nem iszik bort, ha a márnak ilyen hatása történt meg rajta. A rendőrség különben keresi az élelmes zsebtolvajt.

— **(Árverés a zálogházban.)** A Zrinyi és gyár-utca sarkán levő Weisz-féle zálogházban folyó hó 24 én délután 2 óra kor árverés tartatik, melyen a törvényben előirt határidőn túl meg nem hosszabbított arany, ezüst, ékszer és más zálogtárgyak nyilvánosan elárvereztetni fognak.

Művészet, irodalom.

○ **Boccaccio.** Teljes siker koronázta tegnap Suppó emez örökszép, dallamos művének előadását; a nagyszámú közönség igazán mulatott és élvezett s a jókedv meleg derült hangulata ömlött el a színpadon és

a nézőtérén egyaránt. Főérdeme ebben Pálfi Ninának van, ki a címszerepben mesteri játékkal, aranyos kedélyének játszi pajzánaságával és csengő hangjának fülbemászó dallamoságával villanyozta fel a hallgatóságot, mely viharos tetszésnyilvánításaival tanúsította, hogy Pálfi Nina rohamlépésben vette be szívét s ma már határozottan mint „kedvenc“ uralkodik fölötte. De hálásnak is mutatta magát ezért a megérdemelt kegyért, mert fáradhatlan jókedvvel ismételte meg közkívánatra csaknem valamennyi szép dalát. Mellette leginkább kivált Juhász Ilka Fiametta kedves szerepében gyönyörű énekével s első felvonásbeli szerelmi dalával s a harmadik felvonásbeli toscanai dallal, melyet Pálfi Ninával olasz nyelven énekelt, egészen elragadtatta a közönséget. Kézdi Juliska, Thurzó Ilona, Kiss Pista s a komikus elemet képviselő Polgár, Boross, Perényi és Bodroghiné valamennyien becsülettel állták meg helyüket, a karok is jól működtek, úgy, hogy ment minden mint a karikacsapás s olyan összevágó előadást produkáltak, a milyent eddig csak ritkán volt alkalmunk végigélvezhetni. Csak tovább ezen a nyomon s biztosak vagyunk benne, hogy a közönség fagyos közönyét nemsokára meleg érdeklődés fogja fölvaltani.

○ **Kossuth Lajos a világtörténelem ítélőszéke előtt.** Hogy a néppárt mily durva támadásokat intéz a nemzet legszentebb érzelmei ellen, arról fényes tanubizonyosságot szolgáltat Zimándy Ignác, néppárti képviselőjelölt és törökbalinti plébánosnak főntebbi cím alatt megjelent műve. Zimándy közönséges gyanúsításokkal telt és piszkolódo munkát irt Kossuth Lajosról, a „világtörténelem“ (természetesen a néppárti világtörténelem) ítélőszéke elé hozva őt. A híres néppárti agitátor lerántani igyekszik Kossuth Lajost arról a magaslatról, hova a magyar nép emelte, s ki akarja irtani a rajongást emléke iránt a halás nemzet szívéből. Örült vállalkozás, a mire csak az elvakultság képes! S ha ezt még önállóan cselekedné. De ez a mű, mely gyalázatára válik a magyar irodalomnak, melynek szégyenlenie kell, hogy ny munkát kell eltűnnie termékei között, a legszemérmertlenebb kombinációja azoknak a hazug, gyalázatos adatoknak, melyeket az abszolutizmus idején az osztrák kormány hazánkban úgy, mint külföldön terjesztett, hogy a közvéleményt tőle kitelhetőleg megmételjezzék és meghamisítsa. Ez akkor nem sikerült. S azt hiszi Zimándy ur, hogy ez majd most sikerül, az ő és pártja rendszerével? A magyar nép, párt- és vallásfelekezeti különbség nélkül, felháborodással utasítja vissza az e fajta orvtámadást, legnagyobb fiának emléke iránt.

○ **Uj Idők.** Az Uj Idők e heti száma a következő tartalommal jelent meg: Egy leány története, Irta Herczeg Ferencz. (Folytatás.) — Versek édes anyámról. Irta Pósa Lajos. — Szemekről. Irta L. K. — Plátó a házi barát. Irta Tábori Róbert. — Miszticizmus az utcán. Irta Czóbel Minka. — Tündér Ilona. (Folytatás.) Irta Bródy Sándor. Budapesti krónika. — Irta Ármány. — Szemere Miklós. Irta b. s. (Képpel.) — Rovatok: Képeink. Színház. Mindenféle. Szerkesztő üzenetei. Gazdasági élet. Képek: A kis hamis Márk Lajos festménye. — Hová? Merre? Nogrady Antal rajza. — Az utca sarokról. — Szemere Miklós. — Muzulmán a francia kamarában.

○ **Színház Kaposváron.** Fekete Béla szingazgató, kinek társulata most Keszthelyen működik, március 13-ától 28-ig a Korona szálló termében 12 előadásra engedélyt nyert. Tekintettel a bőjti időny unalmas voltára, ha jó társulata van Fekete szingazgatónak, jó üzletet fog csinálni Kaposváron.

Törvényszék.

§ **Megakarta ölni az apját.** Érdekes végtárgyalás volt ma a pécsi kir. törvényszéknél, a vádlott cselekménye végeredményében nem okozott mást, mint 7—8 nap alatt gyógyuló sebesülést s így mint könnyű testi sértés vétsége, ha a járásbiróság elé kerül, legfeljebb 7 napi fogházzal lett volna büntetendő. Azonban a minősítő körülmények és terhelő adatok folytán szándékos emberölési kísérletnek vétetett s a vádlottra kétévi fegyházbüntetést eredményezett, különösen súlyosítván ama tény, hogy felmenő ágbeli rokonellen követtetett el. Maga az eset a következő: Szabó József, páprádi fiatal legény, a múlt évi július 10-én estefelé kocsin jött haza Siklósról több legénypajtásával. A szentmártoni szőlőhegyen, hol az apjának is szőlője volt, megálltak; a legény bement a szőlőbe, hogy bort hoz a pajtárainak. Hozott is a pincéből egy nagy kancsó bort s ekkor a szőlőben dolgozó anyja elpanaszolta neki, hogy apjával már megint veszekedtek. A viszony igen feszült volt eddig is az anya,

a fiu és az apa között s Szabó József anyjának legújabb panaszkodását hallva, ily szókra fakadt:

— Megölöm a kutyát!

Ezzel visszavitte a kancsót a próházba, ahol beteges apja az ágyon feküdt. Összeszólalkozás támadt közöttük s a fiu nekirohant az apjának s kihuzta az ágyból. Majd birokra mentek s e közben Szabó József egy kést kapott fel az asztalról s apját nyakcsigolyáján megszúrta. Az erre odasielő legények kiszabadították az apát a fiu kezei közül, aki még ekkor is kiabálta:

— Ezt még megkeserüli valaki!

Aztán az apja véréből pirosra festett késsel a kezében felült kocsijára, anyját is maga mellé tiltette s hazahajtatott. A végtárgyaláson mindez beigazoltatott s a törvényszék kétévi fegyházra ítélte az apja élete ellen törő fiut, aki az ítélet ellen felebbezett. Védője, Nick Alajos dr. szintén felebbezést jelentett be, de felebbezett súlyosításért Nagy Géza dr., a vádhatóság képviselője is.

§ **Eltűnt butorok.** Schwarzenberg Adolfné, volt pécsi, jelenleg budapesti lakosnő ellen, az Alt és Böhm cég még 1894. év folyamán 431 frt erejéig végrehajtást vezetett. Az asszony 1895-ben beteg lett és felment Budapestre a poliklinikára, s mikor felgyógyult, hallván, hogy Pécsen lakó fia Amerikába ment, vissza se jött, hanem a fővárosban telepedett le. Mikor a végrehajtató cég árverést akart ellene tartatni, itteni lakásán csak egy széket, meg egy asztalt

találtak s vagy 173 frt értékű lefoglalt ingó hiányzott. Ezért aztán sikkasztás miatt feljelentették a bíróságnál. Itt azzal védekezett, hogy ő, mikor Budapestre felment, csak a ruháit vitte magával s ha nem találtak semmit a lakásán, akkor a butorokat bizonyosan a fia adta el, a mikor Amerikába kiment. E védekezése azonban összeütközésbe jött ama beismerésével, melyet a lefoglalt ingók iránt fivére által indított igényperben előbb tett, hogy tudniillik az ingókat eladta. Ez alapon a törvényszék, ma megtartott végtárgyaláson, tekintetbe véve mégis a sok enyhítő körülményt, sikkasztásban vétkesnek mondta ki s ezért kétheti fogházzal ítélte. Az ítélet ellen az elítelt, ugy védője Kelen Mózses dr., felebbezést jelentett be; de felebbezett súlyosításért a kir. ügyész is.

§ **Juhász kontra Johann ügy.** Mint értesülünk, Juhász László pécsi ügyvéd Johann Béla dr. ellen gondatlanságból okozott emberölés címén tett feljelentési ügyében, leérkezett a budapesti kir. Curia végzése, melyben a bűnvádi eljárás megszüntetését elrendelő végzést jóváhagyja. Így tehát a feljelentés, mint minden alapot nélkülöző, további eljárás tárgyát nem képezheti. Johann Béla dr. a feljelentő ellen, egy röpiratban is hangoztatott ugyan-e vád miatt, rágalmazásért és becsületsértésért sajtóügyi panaszfeljelentést tett, mely most képezi a vizsgálati eljárás anyagát s legközelebb a vádhatározatot is meg fogják hozni az ügyre vonatkozólag.

kendőjét s a házat megkerülve befordul a falu utcájába.

Itt minden sötét. A halásznép megszokta az ilyen vad bölcsődalt s már alussza az igazak álmát.

Helén, a mennyire a homok s a szél rohamai csak engedik, gyorsan halad előre. Félelmet nem ismer, de szive elfogódik. Az anyjáért való aggódás ennek türelmetlenségét is megosztotta vele. Tudja, hogy ki az, kinek jönnie kell, de vajjon eljön-e ebben az istenitéleti időben?

Nem szólt itt valaki?

— A tyám! — kiáltja válaszul, de megreppen a saját hangjától s örvend, hogy azt a vihar zaja elfojtotta.

Tovább siet.

Atyja! Ő rá várnak, de mért óhajtja jövetelét? Hiszen borzad tőle! Ah, ennek az utána való epekedésnek semmi köze a gyermeki szeretethez. De miért is szeresse? Szerette ő gyermekét? Nem hagyta el anyját és őt, nem tette ki őket a nyomornak és szenvedéseknek? De a haldokló óhajtja látni. A haldokló! Ha ez igaz lenne, kije maradna aztán? mi lenne belőle? Előre! Talán visszaüzi ő a halált; a kibékülés talán gyógyulást hoz az anyának.

Ekkor hirtelen egy alak bontakozik ki az éjsötétjéből s megszólítja Helént . . .

Igen, ő az. Atyja nevét hallja ajkairól, nem tudja, mit rebeg válaszul, megfordul az uton, gyorsan, mintha menekülne előle . . . s ő mint árnyék követi . . .

A saját árnyéka azonban még az elhagyott erdei

Zajos, nagy városban barátságtalan otthon, atyjának már félig elmesódottnak képe, de annál élénkebben örökös civódása anyjával. . . Ezzel a multtal szemben valóságos nyereség volt az élet a falusi magányban.

Helén nem tanult többet, mint a halászyerekek s a betegápolás mellett még maradt elég ideje az erdőben kóborolni, vagy a parton a hullámverést hallgatni, a mi ábrándokba ringatta, a melyek a láthatár rózsás fellegeiből pompás varakat varázsoltak elő.

Senkivel sem érintkezett. A falusiak csakhamar megszokták a két magános nőt; az erdő mögötti világ Helén elől sárva maradt — csak gondolatai merészkedtek oda titokban — de ezek a gondolatok is csupa ábrándképek voltak.

Életének tizenhetedik nyara volt ez, a mely váratlan eseményt hozott számára . . . A mölmi orvos meglátogatta anyját. Távozta után Waldemarné levelet írt — évek óta az első levelet. . .

Helén szivdobogva adta át azt a levélhordónak.

A tyjához volt címezve.

Ettől a naptól kezdve lázas türelmetlenség vett erőt a betegen. Nem árulta el ennek okát, de Helén gyanította.

A leány reszketve mondogatta magában: A legközelebbi napokon nagyot fordul a sorsod!

— A szegény emberek! — mondja Helén, miközben az ablaktól a beteg ágyához közeledik.

Waldemarné ijedten kiált fel:

— Hallottál valakit?

Sikkasztás, bírói zártörés és csalás. Ezzel a három bűncselekménnyel van vádolva Wagner András volt pécsi, jelenleg kőbányai lakos, a kinek ügyében mára volt kitűzve a végtárgyalás a pécsi kir. törvényszéknél. Nevezett ellen a Mauthner Mór cég javára végrehajtás vezetett s három hordóban 292 frt értékű bora lefoglaltatott és bírói pecsét alá tétetett. Mikor az árverést meg akarták tartani, a hordóknak nyoma veszett; de később Wagner mégis bevallotta, hogy a bort egy jóismerőse pin-céjébe szállította. Ekkor astán megtartották az árverést, de a hordók megvizsgálásánál kitűnt, hogy azokon a pecsét feltörött, a hordók alja megfuratott és bor helyett ecetes lőre van benne. Ez alapon sikkasztásért és csalásért feljelentették a paraszos Floris Endre dr. megbízott ügyvédjük által Wagner a bíróságnál s az vád alá is helyeztetvén, ügyében mára volt kitűzve a végtárgyalás. Azonban, mivel orvosi bizonyítvánnyal igazolta, hogy influenzában fekszik s a végtárgyaláson meg nem jelenhet, a végtárgyalást ujabban kitűzendő határnapra elhalasztotta a bíróság.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február hó 19-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kormánypárti obstrukció ma is jól működött, sikerült az ülést kihuzniok a főszóalóknak minden pozitív eredmény nélkül. Elsőnek Nyegre László mármarosai román nemzetiségű, mameluk-hitvallású szólott, sürgetve az erdők államosítását. Ajánlja a kormány jóakaratu figyelmébe az északkeleten lakó hazafias ruthenek ügyének felkarolását. Pártolja a hitelszövetkezeteket, a hol a kisgazda olcsó és hosszú lejáratu kölcsönöket kapjon.

Károlyi Sándor gróf, a nemzeti párt pénzügyminisztere, lépett ki ezután a passzivitásból s nagyobb szabásu beszéde során kijelentette, hogy az állam köteles mindenkinek munkát adni, ami ha nem teljeseedik, államilag istápoltt szocializmusra vezet. Az alföldön a nép földesur nélkül függetlenül és jómódban élt, de most változott a helyzet, mert a gabonaárak nagyon lecsökkentek, a kubik-munka is megszűnt. Azonban az adóemelések korántsem szűntek meg. Segíteni kellene rajtuk, de hát a jó alföldi magyar nép hiába esedezik, a kormánynál süket fülekre talál, s ez még a hitelszövetkezetek létrejöttét is huzza-halogatja mesterségesen, mert történetesen azon a vidéken a lakosok ellenzékiek.

Egyedy Arthur azzal kezdi, hogy a nagybirtokosok fiai csak jogot tanulnak, gazdaságot pedig nem; pedig hivatásuk a gazdasági pályára utalja őket. A kisgazda szakismereteit földmives iskolákkal, egyesületekkel, megélhetését pedig hitelszövetkezetekkel lehet előmozdítani.

Molnár János, a néppárti apát Tisza Kálmán egy nagy mondását citálja, a ki azt mondta valamikor, hogy tökéletesen mind egy, akárki is a föld, csak adózik. (Nagy zaj.)

Tisza Kálmán rövid felszólalásában kijelenti, hogy ez a neki imputált mondás valótlan.

Tisza István gyujtott ezután reá egyik nagykaliberű, hosszú beszédére, a mely pompásan beillett az obstrukciós vita keretébe. Legutóbbi brosjét nemcsak egészen elmondotta, hanem tetemesen bővített kiadásban találta föl annak a néhány bóbiskoló honatyának, a kik Bánffy rendeletéből a „Vorpost“-ot kópezték bent a gyűlésteremben, míg a többiek vigan kaszinóztak a folyosókon és a buffet-ben, összevegyülve az

ellenzékiekkel. Tisza István értekezése ismeretes, felesleges volna e helyütt újra lenyomatni: a munkáskérdésről és a telepítésekről beszélt a lehető legterjengősebben és csak azért nem folytatta tovább, mert az ülésterem órája 2-őre járt, a mikor az ülést az elnök hivatalosan berekesztette, nagy öröme a gyorsiroda személyzetének.

Persze, hogy holnap, sőt a jövő héten is folytatják.

A főrendiház ülése február 19-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vay gróf elnöklete alatt üléseztek a muzeum nagytermében a méltóságos főrendek ma d. e. 11 órakor, akik csakhamar keresztülestek az eléjük adott anyagon, a kis lottó eltörléséről, a kiállítás deficitéről hozott s a képviselőház által már elfogadott javaslatokat Lipthay Béla b., Dániel b. és Lukács miniszterek felszólalásai után, a néhány vicinálisról, valamint a vámszerződés VI. cikkelyének módosításáról szóló javaslatokat minden vita nélkül elfogadták, melyek immár, mint kész törvények a legfelsőbb szentesítés céljából fölterjesztetnek öfelségéhez, alkotmányos hozzájárulás végett.

TÁVIRATOK.

Külügyminiszterünk tanácskozik. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Goluchowsky külügyminiszter ma délelőtt hosszasan tanácskozott királyunkkal, majd ezután Kapnist orosz nagykövettel.

Görögország makacsodik. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A görög minisztertanács elhatározta, hogy

— Nem — hogyan is lehetne hallani ennél a viharnál! Szegény emberek!

— Hát kik azok, a kiktől beszélsz?

— A hajósok, a kik ma a tengeren vannak.

A beteg türelmetlenül rázza a fejét. „Ez a hivatásuk — széllel és hullámokkal küzdeni — széllel és hullámokkal. — Szánj inkább engem! Ismerek tengert, a mely borzasztóbb, mint ezek itt mind . . . fekete és csendes — nemsokára belemerülök ebbe a tengerbe. Erőm fogyatékán van.

Mi a viharral küzdők rémkiáltása Helén fülében az anya sóhajtásával szemben! Törjön bár darabokra a hajó, a melynek sorsa csak az imént oly élénken érdekelte, számára már nem létezik, el van feledve.

Térdre bocsátkozik az ágy előtt s aggódva öleli át anyját.

De ez kibontakozik karjaiból.

— Átkozom ezt a vihart — mondja — holnap, holnap talán már késő lesz.

Ujjai idegesen járnak a takarón fel s alá.

Helén sem meri megzavarni a hallgatást, a melybe anyja elmerül.

Közben egészen elsötétül a szoba. Künn zúg a vihar s alapjában megremegteti a házat.

Kis vártatra felemelkedik a leány s az ablakhoz lép.

A nehéz felhőkből, a melyek nyugatról közeledtek, nem hull egy csepp eső sem; csak sűrűn és sötét gomolyognak az égbolton, egészen a viharra bízzák magukat.

A leány — elszorult szívvel, nyugtalanul — visszatér a betegágyhoz.

— Helén — mondja hirtelen Waldemárné — érzem, hogy nemsokára meghalok.

A leány zokog, de anyja nem hallja. Gondolatai azon a fekete, titokzatos tengeren tévőváznak, a melyről az imént beszélt, astán azonban ismét visszatérnek a valósághoz, megkettőzött türelmetlenséggel.

— Menj — mondja — menj ki a ház elé, tekints le a parti utra, nem látsz-e jönni valakit?

A ház, melyben a két nő lakik, a legszélső a Mölnbe vivő uton; a halom végső csúcsán áll s csak keskeny pázsit választja el a meredek lejtőtől, a honnét verőfényes napokon elragadó a kilátás. Jobbról a tenger végtelen tükre terül el, balról az erdőszél húzódik. Tiszta időben a mölni fehér házsorokat is láthatni.

A tengerparthoz durván faragott lépcsők vezetnek le.

Amint Helén kilép az ajtón, megrohanja a szárgidó szél, összekuszálja haját s lobogtatja kendőjét, a melyet hirtelen magára kapott. A kavargó homok élesen vágódik arcába.

Első félénk tekintete a tengerre esik, a melynek tajtékzó hullámai a sötétben egybeolvadnak az égbolt fellegeivel és siketítő sugással törnek a partok felé.

A fák koronái kísértetiesen ingadoznak, de ott az erdő mélyéből barátságosan intenek Wiek várának kivilágított ablakai.

A leány önkéntelenül is fürkésző pillantásokat vet ezek felé a fénylő pontok felé. Aztán szorosabbra fogja

megmarad eddigi aktív politikája mellett. Tegnap a „Hydra“ görög élelmiszer hajónak angol és orosz torpedó naszádok útját állották. — A bécsi és budapesti tőzsdéken ma ismét nagy pánik állott be, az árak majdnem minden értékpapírnál 5—6 forinttal estek.

— **A képviselőház tárgyalásai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A földművelési tárca tárgyalásának befejezése után a ragadós tüdőlob kiirtásáról szóló törvény módosítása kerül szőnyegre, utána pedig a kultusztárca helyett a honvédelmit veszik elő azzal az indoklással, hogy Fejérváry b. honvédelmi miniszternek családi ügyben Stuttgartba kell utaznia vejéhez, ottani követünkhöz.

— **Apponyi gróf esküvője.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Apponyi Albert gróf esküvője Bécsben, a Mensdorf-palotában március 1-én lesz.

— **Olasz liga Törökország ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Olaszországban „Pro Armenia“ címmel egyesületet alakítottak az örmények felszabadítására, melynek már eddig elé 13.000 tagja van, köztük Crispi, Zanardelli, Garibaldi, Bovio és Imbriani.

— **Uj „közös“ katonai iskola.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az új hadapród iskolát a közös hadügyminiszter újra nem hazánkban, hanem Linzben fogja fölállítani.

— **A békeszerető német császár.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Figaro“ tegnapi vezércikke óriási feltűnést keltett. Arról szól, hogy mindenki számíthat a német császár békeszeretőre s ez, ismerve Vilmos császár nagy befolyását a többi hatalmakra, nem közömbös Franciaországra.

— **A szentesi mandátum.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sima elárult kerületében a függetlenségi Kossuth-párt Uray Imrét léptette föl.

— **A krétai harctérről.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vassos ezredes görögjei megtámadták a megerősített Vukaleion tornyot, a melyet bevették. A törökök teljes felszereléssel kivonultak. A török szultán Tewfik basát nevezte ki Kréta katonai kormányzójává.

— **Zavarok Törökországban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Macedoniában a mohamedán papok szent háborút hirdetnek a keresztények ellen. A nagykövetek közölték aggodalmaikat a portával. Attól tartanak, hogy a mészárlások itt is bekövetkeznek. Konstantinápolyban az örmények újra mozgolódnak, a rendőrség őrzi őket.

Szerkesztői üzenet.

M. M. Obrovác. Első küldeménye nem várt be. Prózái dolgozatokkal talán több sikerrel próbálkozhatik. A tisztelet példányt szívesen meg fogjuk indítani, előbb azonban: Lássuk a medvét.

A. E. Ó.Dombóvár. Elkésve kaptuk; tehát csak a jövő héten sorozhatjuk be.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	„ 1901. sz.*)	gyors „ „	8 „ 24 „
Bécs	„ 8711. sz.**)	vegyes „ „	8 „ 29 „
Vinkovce	„ 8702. sz.	személy „ „	9 „ 49 „
Budapest	„ 1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 34 „
Uj-Domb.	„ 1953. sz.***)	vegyes „ d. u.	2 „ 44 „
Brood	„ 1906. sz.***)	személy „ „	4 „ 20 „
Bécs	„ 3701. sz.	„ „ „	6 „ 37 „
Brood	„ 1908. sz.	„ „ este	8 „ 18 „
Budapest	„ 1903. sz.	„ „ éjjel	11 „ 30 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	„ „ „	8 „ 2 „
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes „ „	8 „ 23 „
Bécsből	8702. sz.**)	személyv. „ „	9 „ 39 „
Broodról	1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 18 „
Budapestről	1906. sz.	„ „ d. u.	4 „ 8 „
	1921.		
Vinkovcéről	8701. sz.	vegyes „ „	5 „ 50 „
Budapestről	1902. sz.	gyors „ este	7 „ 50 „
Bécsből	8712. sz.	vegyes „ „	8 „ 5 „
Broodról	1903. sz.	személy „ éjjel	11 „ 2 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Laptulajtonos Felülvizsgáló szerkesztő
 SAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Köhögés,

rekedtség és elnyájkódásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díjjutalmazott

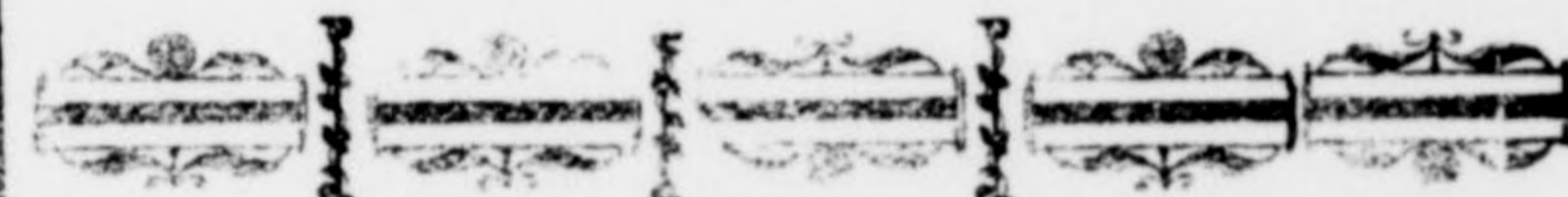
biztos hatása

Mell-Pastilláit.

Kapható 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körut 17.

Velencei születésű olasz nő kíván oktatást adni az olasz nyelvből. Bővebbet a kiadóhivatalban.

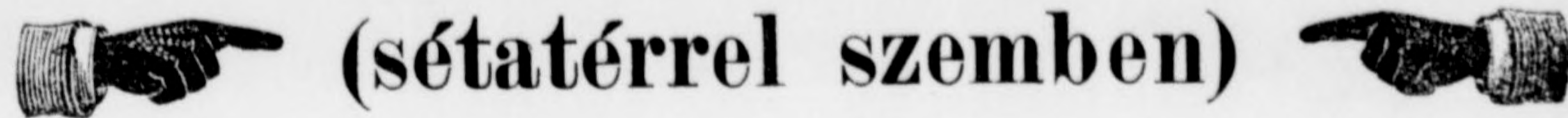

Kávéház-áthelyezés és megnyitás.

Van szerencsém az igen tisztelt törzsvendégeimet és a n. é. közönséget értesíteni, hogy a

„Nemzeti“ kávéházat

a pécs-egyházmegyei alapítvány ujonnan épült palotájába földszint

áthelyeztem, s azt

f. hó 21-én, vasárnap, déli 1 órakor

ünnepélyesen megnyitom.

Szives látogatást kérek

teljes tisztelettel

RIBAY FERENCZ.

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.